

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Mă așez cu slavă de cuvânt și cu învățătură înaintea ta, popor al venirii Mele celei de acum, și Mă dau prin lucrarea Mea cu tine la cei ce M-au aflat la tine și Mă caută pe calea aceasta și-Mi țin calea când cobor cuvânt la tine, ca să-l ia și ei și ca să se hrănească din cer.

E sărbătoare pentru ceata proorocilor, și toți sfinții sărbătoresc în ziua aceasta pe prooroci, căci scrie în datina sfinților ziua cea pentru sfântul Ilie proorocul, și mult așteaptă sfinții zile de sobor pentru ei și e mare așteptarea lor, că au prilejul să coboare cu Mine în carte și să Mă mărturisească din cer prin cuvânt, așa cum și pe pământ au avut ei lucrarea mărturisirii pentru Dumnezeu, și sunt acum din cer mărturisitori, căci Eu vin cu ei pe calea venirii Mele de acum și împlinesc Scriptura care spune că: «*Vine Domnul cu sfinții Săi!*». Amin.

O, pregătește-ți inima și mintea, măi poporul Meu, căci stă cerul la masă de cuvânt cu tine. Despre credință este de grăit în ziua aceasta sfântă, căci trebuie să-i rușinăm pe toți cei cărora Eu nu le deschid cerul ca să vadă ei puterea credinței. O, de câte ori am deschis Eu cerul pentru cei credincioși și le-am arătat lor prin vederea cea cu ochii sufletului, prin răpire, prin Duhul le-am arătat lor pe cele cerești, pentru credință le-am arătat, și aceasta înseamnă credință, nu ceea ce se vede cu ochii trupului.

O, fiilor, cuvântul care se vestește și se împlinește peste voi, prin credința voastră se împlinește, și vine între voi arătarea lui împlinită. O, de câte ori, de câte ori ați văzut voi aceasta și v-ați întărit în credință, dar s-a întărit credința în voi, și e mai mult aceasta. O, trebuie smerenie mare. Cu ea vine lucrarea credinței. Ilie proorocul nu M-a văzut cu ochii trupului, și M-a rugat să Mă vadă, iar Eu ce i-am arătat? Eu am grăit cu el așa cum grăiesc azi, și tot din vânt i-am grăit și lui, și credea Ilie în Mine fără să Mă vadă, dar Mă vedea mereu și mult cu ochii sufletului, cu ochii credinței, și tot așa Mă vedeau și ucenicii lui, căci Eu le grăiam proorocilor, iar ei știau dacă le grăiam, și aveau ei pe Duhul grăitor peste ei și vedeau ei apoi împlinirile cele vestite lor, așa cum au văzut pe Ilie, pe învățătorul lor ridicându-se spre cer, ca să fie el luminător din cer peste pământ.

O, multe împliniri sunt tainice, sunt ale tainei credinței care lucrează cerul cel nou și pământul cel nou, dar multe cuvinte sunt rostite cu puțin înainte de vederea împlinirii lor, căci Eu stau de veghe mult și văd înainte și dau de veste sau învăț mai dinainte împotriva păcatului sau a satanei, care lucrează pe furiș și-Mi umblă la lucrarea Mea, din pricina ascunderilor pârute neînsemnate, dar prin care el pedepsește apoi pe cel ce se ascunde, neștiind cel ascuns să creadă ce este întunericul.

Poate scăpa oricine de toate relele lui satana, prin smerenie poate, fiilor. Nimeni nu se poate numi că se poate smeri înaintea Domnului dacă nu se smerește tot așa înaintea fratelui său, căci proba dintre om și Dumnezeu se dă aproape, se dă aici. O, nu vă ascultați trupul și mintea, fiilor! Ascultați-L pe Domnul, căci vai de cel ce nu ascultă de Dumnezeu, și voi vedeți aceasta și credeți apoi ceea ce vă spun, căci neascultarea se vede, căci se face nărav rău în om și se face dor de viață liberă de Dumnezeu și-l omoară pe creștin aceasta și-l trage rob lui satana, și nu mai rămân Eu cu el prin ascultarea lui, ci satana rămâne cu el, și iată, robia voii libere nu se suie la mintea omului ca să înțeleagă el că nu este liber, și răul îl ia rob, liber pentru rău.

Fiilor, fiilor, grăiesc aici, lângă izvorul Meu de cuvânt, și vă învăț pe voi pe toți pe unde locuiți și tânjiți să fiți ai Mei, de la un capăt la altul în cetățile prin care locuiți, ai Mei făcându-vă voi prin credință și prin stăruință cu Mine. Vă rog pe toți, cu dor vă rog și cu mare aplecare de rugă spre voi, vindecați-vă cu totul, cu totul de ascunderi unii de alții și de cei ce vor fi întrebați de voi, că mulți din voi aveți scrise la Mine de către satana aceste păcate. O, nu vă îndemnați la ascunderi unii pe alții. Nu mai folosiți nici cât vârful de ac întunericul acesta. Faceți și grăiți nu-

mai ceea ce nu trebuie să ascundeți și stați în lumină unii înaintea celorlalți. Mărturisiți-vă tot ce ați folosit ascuns și urât și nefrătesc, că vă are scriși satana, fiilor, și vă tot împinge să lucrați și să lăsați așa, și vin dureri peste Mine și peste voi apoi. Ascunderea, acest păcat e ca banul, care prinde omul sub înfățișarea lui când trece el pe sub privirea omului, și iată, s-au despărțit de Mine creștini și s-au dus să aibă bani, că nu poate omul birui acest păcat când este prins sub el, iar Eu v-am învățat pe voi să nu puneți mâna pe bani, și mare ascultare să se facă pentru aceasta. Îl părăsește pe om frica după ce părăsește el ascultarea și-și face în el lărgime pentru păcatul neascultării de Dumnezeu și de frați, și vine pe neștire acest păcat peste cei pe care nu-i mai pot ajuta după ce ei se smulg de lângă Mine ca să nu-i mai pot Eu ajuta.

O, fiule povățuit de Dumnezeu prin cuvânt de sus, e mai bine să primești mustrarea decât să te ferești de ea. Când mustrarea se atinge de tine cu cuvântul veghii pentru azi și pentru mâine tu te poți împotrivi tot cu cuvântul dacă ești trufaș, dacă ți-e rușine să te smerești și să-ți însușești vina pe care o ai sau nu, dar când se atinge mustrarea cu mâna ei de tine nu te mai poți împotrivi, nu te mai poți piti în tine sau în alții, nu mai poți atunci decât să porți, și tot ești rușinat, oricât ai da tu să nu-ți asumi rușinea, care-ți atrage mustrarea.

Eu, Domnul, v-am arătat mereu cuvântul mustrării iubitoare, dar cine nu stă cuminte, ascultând și primind și crezând în veghea Mea peste el, acela își face rost de suferință, Mi-o pune înainte gata lucrată ca să se întoarcă înapoi la el ca bici, iar biciul nu-l puteți voi birui așa cum faceți cu cuvântul Meu de mustrare, care dă să nu vă lase să muriți azi sau mâine și nu vă lasă să adormiți pentru veghe.

O, numai sub bici își înțelege omul neascultarea față de cuvântul cel mustrător și salvator pentru om, dacă deschide el înțelepciunii cea venită cu mustrarea. Eu numai cu cuvântul mai pot să Mă apropii de creștin, iar altfel el umblă ca el, și dă să se despartă de paza Mea, de voia Mea pentru voia sa, după ce gustă el voia sa și-și face rost de bici pentru el, pentru voia sa, care-l pedepsește apoi și care poate să-l facă pe el potrivit lui Dumnezeu prin el însuși și prin cei care au fost ai Mei și au fugit și s-au făcut potriviți, după ce au aruncat de peste ei pe Domnul și și-au ales să-și facă voia.

O, fiilor, nu vă vindeți sufletul și mintea și inima și credința la cei ce nu iubesc, nu mai iubesc coborârea Mea și o bat cu pietre fel de fel. Nu faceți împreună-grăire cu cei ce au plecat și Mi-au defăimat apoi crucea venirii Mele și purtatul ei pentru ca să vin cuvânt pe pământ. O, aveți grijă cu cine grațiți și ce grațiți, ca nu cumva să vă faceți vinovați față de legătura Mea cu voi și a curăției inimii voastre pentru Mine, fiilor. O, depărtați-vă de cei ce au luat cu gura venin ucigător ca să vă murdărească cu el și să vă ucidă apoi și să rădă apoi cu răs diavolesc de isprava lor. Iată, au plecat și s-au dezbrăcat de rușine și s-au umplut de venin și încearcă să-și lase veninul și să ucidă cu el. O, dacă voiți, fiți atenți, nu ieșiți de sub binecuvântarea care vă veghează, nu vă arătați în calea lor, că Eu v-am învățat pe voi să vă feriți de păcatul vorbirii în doi, că rămâne la diavolul acest păcat scris și vă are el la mână cu ascunderi și vă pică din Dumnezeu așa acum l-a picat pe Adam din rai, iar voi trebuie să alegeți viața sau moartea, cu Mine sau cu cei ce vă pot uide credința ca să nu mai găsec Eu credință în voi.

O, fiilor, este scris negru pe alb: *«Nu râvniți la cei ce viclenesc, căci cei ce viclenesc, de tot vor pieri, dar cei ce așteaptă pe Domnul vor moșteni pământul»*, așa este scris. Cântați cu toată inima cu David și spuneți pentru voi: *«O, cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Ajută-ne sufletul și inima și trupul să dorească și să iubească cu putere curțile Tale și să se bucure de Tine, Cel viu, și de altarele Tale, Doamne, căci fericiți sunt și vor fi cei ce locuiesc în casa Ta, și ei în veci Te vor lăuda»*.

Dați bălălia cu satana și cu potrivnicii toți și fiți biruitori. Învățați cântarea credinței, voi, cei ce dați să vă clătinați, căci Eu, Domnul, vă îndemn aceasta, iar cei ce biruiesc, să cânte apoi Domnului și să-și spună: *«Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut tie bine,*

că a scos sufletul meu din moarte, și picioarele mele de la cădere, și bine voi plăcea Domnului în pământul celor vii».

Vine lângă cuvântul Meu, vine în carte cuvântul lui Ilie proorocul ca să-l slăvească el pe Domnul prin mărturisirea lui cea din cer, iar Eu rostesc pentru cuvântul lui binecuvântare de intrare și bucurie peste ceata de prooroci, care stă la masa Mea de cuvânt aici, în această zi de praznic sfânt pentru cel sărbătorit între sfinți. Amin.

— *O, Doamne, o, Dumnezeule nevăzut, de ce trebuie să creadă omul în Dumnezeu, în Cel nevăzut și în cele nevăzute ale facerii Lui? Pentru că omul are nevoie de nădejde și de salvare mereu, și fără acestea sufletul nu i-ar putea trăi în el. Cu mare durere privim cum îndoiala mănâncă de tot apoi credința din cel ce crede. Nu are omul credincioșie, Doamne. Eu am plâns cu zbulum mereu înaintea Ta pentru necredincioșia omului, pentru nerecunoștința lui față de viața lui cea din Dumnezeu în el. Se trag oamenii din credință, în loc să se înrădăcineze mai mult în taina ei. Mai credincios este copacul, Doamne. El se hrănește ca și omul, și din cer, și de pe pământ își are el hrana, ca și omul, Doamne, dar copacul este cuminte și-I spune Domnului său durerile lui de la tot ce vede el pe pământ, spre întristarea lui și a Ta. Omul însă are grai mai mult decât pomul și-și spune unul altuia omul nemulțumirea și se clatină om pe om unul spre altul și nu stă omul în picioare ca pomul și se clatină, căci umblă, și greșește mult prin umbletul lui de colo-colo și nu-I rămâne Domnului credincios și nici măcar luiși, Doamne. O, iată ce este și cât este omul, cel care grăiește și merge de colo-colo, nefiind înrădăcinat ca pomul ca să dea și el roadă și umbră și răcoare și cântec sfânt când își jertfește lucrarea sa celor ce trec pe lângă el.*

N-are roade omul, Doamne. Umblă de colo-colo omul și nu are statornicie în credință, până la sfârșit credință. Umblam și eu prin munți plin de jale după Tine, umblam, dar eram înrădăcinat în Tine, Doamne, și rodeam ca pomul roade dăruitoare și aduceam pui roditori de har, precum și eu eram, căci Îți ridicam Ție prooroci și rodeam umblând cu Tine pe pământ din loc în loc, ca să-Ți aduc rod de credință și de credincioșie de la om, Doamne. O, ce să facem cu creștinul care umblă de colo-colo fără nici un fel de rădăcină în Tine? Ce să facem cu cel ce nu rodește nerămânând în Tine, Doamne? Vai de mlădița care nu rămâne în viță, care se smulge și merge singură în foc, uscându-se pentru foc!

Plângeam pe pământ cu râvna în mine. Așa plâng și azi, că mare îmi este mila de Tine, Doamne! Vai omului care are milă de el însuși, care se gândește la el însuși, vai lui, săracul! Acela nu este bun de nimic, de nimic, că n-are rod. Nu mai puteam de mila Ta pe pământ atunci. Mă purtam după Tine și pentru Tine și voiam numai cu Tine, că nu mai vedeam pe nimeni să stea înaintea Ta cu iubire pentru Tine, căci Tu ai făcut cerul și pământul și omul, Doamne. O, are omul de hrană a minții bârfa, iar bârfa este hrana morții, și cade omul și tot cade în rătăcirea minții lui, iar noi avem lucrare de învățătură pentru cei credincioși, Doamne. Să-i învățăm pe cei ce s-au adus Ție pentru credință în Tine și în cele nevăzute ale Tale și pregătite pentru cei ce Te iubesc și Te cred. Să le spunem lor să fie fiecare ca soarele, căci soarele are lucrare de obște toată ziua și se dă tuturor cu toată lucrarea lui. Așa să fie fiecare fiu al poporului cuvântului Tău toată ziua, și dăruire de obște să aibă el zi și noapte, ca să fie soare mereu în biserică Ta, în turma Ta, Doamne. Ucenicii mei prooroci aveau toți duhul proorociei și știau ca și mine, căci eu mă împărțeam lor și aveam lucrare de obște, și m-am urcat apoi sus în cer ca să împart de sus, ca și soarele să împart lucrarea mea cea de obște, fie cu foc, fie cu mângâiere și cu căldură dulce, după cum fiecare om își atrage prin lucrările sale. Le dau fiilor poporului Tău cuvântul meu acum.

O, fiilor, luați pilda pomului și rămâneți înrădăcinați în locașurile Domnului, căci stâlpii așa își au lucrarea, precum este scris. Luați pilda soarelui, care lucrează cu lucrare de obște și nu-și caută ale sale niciodată, ci numai lucrarea dăruirii de obște o aduce el fără deosebire peste cei de pe pământ. Așa să iubiți și voi, și să străluciți ca soarele, care aduce creștere peste cei

ce stau sub binecuvântările lui, căci eu ardeam de râvnă pentru Domnul și eram ca flacăra cea mai tare pentru mulți. Așa să fiți și voi, nu uitați! Și dacă vreți să ascultați, tăiați și voi, tăiați așa cum am tăiat eu, tăiați din calea voastră pe toți proorocii mincinoși, pe toate iscoadele, pe toți necredincioșii, și puneți-i pe ei în arșița rugăciunilor voastre spre Domnul, ori spre pocăința, ori spre liniștirea lor, ca să nu mai bată spre voi și spre mersul Domnului, că soare strălucitor este Domnul în acest cuvânt, și de șapte ori strălucește El mai mult ca soarele, care Îi este Lui slujbaș și locaș. O, tăiați din calea voastră glasul împotrivorilor Domnului și ai voștri, că voi aveți multe pilde, aveți pe cei ce au pierit rușinos în lupta lor cu Domnul și cu voi de-a lungul timpului Domnului cu voi.

Iată, plâng, și plânge Domnul cu mine și Îl văd cum spune cu durere ca și atunci în David: «Omul cu care eram în pace, în care am nădăruit, care a mâncat pâinea mea, a ridicat împotriva mea călcâiul». În ziua aceasta plâng cu Domnul, căci păcatul nemulțumirii celui îndoielnic în credință a adus pe Domnul spre batjocură acum. Îl rog pe el în ziua mea de serbare și în ziua lui, îl rog în numele Domnului și îi spun:

Te rog, dacă poți, dacă mai poți, scoală-te și oprește batjocura de peste Domnul, căci trebuie să ți se ierte păcatele, măi fiule îndoielnic, și nu te-a defăimat Domnul pentru ele, ci te-a ocrotit multă vreme și te-a rugat să ocrotești tu mersul lucrării Lui, dar fața Lui este plină de batjocură acum. O, a răbdat Domnul frângerea poporului și a plâns răbdând. O, mai scump este Domnul ca omul, mai mare, dar omul se alege pe sine și se încarcă cu pretenții și Îi face Domnului nedreptate. O, nu s-au mai curățit păcatele celor ce nu s-au pocăit după ce au dat mersul Domnului spre batjocură. O, fiule, n-ai să găsești pe nicăieri pentru tine prieteni așa cum au fost cei batjocoriți acum atât de greu. O, multe sunt scrise în cartea acestui cuvânt al Domnului, dar în ea este scris și ocrotirea pentru lucrarea venirii Domnului cuvânt peste pământ, numai că s-a dat credința pentru necredință și pentru îndoială, și toți cei care au îmbrăncit pe Domnul acum au uitat de toate păcatele lor, de vreme ce atât de mari judecători s-au ridicat ei peste cele ale Domnului în zilele acestea.

O, popor al Domnului, să dai de la tine tot ceea ce te duce la clătinare de lângă Domnul. Stai înrădăcinat în Domnul, în Făcătorul cerului și al pământului și al celor nevăzute ale Lui și pregătite pentru cei ce cred în El cu iubire și cu supunere și cu multă umilință, căci umilința îl ține pe om ca să nu cadă, și aceasta este taina și lucrarea ei. Amin.

Și acum, Doamne, amin să fie cuvântul cel din cer, care însoțește pasul și iubirea și credința fiilor poporului Tău. O, ajută-i pe ei să înțeleagă mult îndatoririle lor înaintea Ta, și unii înaintea altora apoi, o, Doamne al meu și al lor. Amin.

— Eu, Domnul, mereu cuvintez și mereu aduc îndemn și povață și mereu vin cu sfinții, vin cu voi la masa poporului Meu și punem pe masă hrană de sus, hrană cerească pentru viața Ierusalimului ca să-l am pe el popor al Meu și să-Mi găzduiască el venirea.

O, poporul Meu, deschide mult inima ta, că Eu deschid larg cerurile și îți aduc pe masă ca să ai tu din cer hrană, dar veghează pentru credința și pentru credincioșia ta și stai mult la masă și la sfat cu cuvântul Meu de peste tine și ține-l pe masă ca să-ți folosească mereu și ca să am Eu rod de la tine dacă ești fiul Meu. Dar dacă tu nu rodești rodul pentru care ai fost altoit, o, întoarce-te și întâlnește-te cu cuvântul Meu de peste tine și așează-ți ascultarea, fiule, căci ea este rodul, este primul rod al iubirii de Dumnezeu în om.

O, pace ție pentru ascultare, măi poporul Meu, căci fără ea între Mine și tine nu este nici un adevăr! O, pace ție cu sfinții la masă, că ai stat în ziua aceasta la masă cu ceata proorocilor din cer! Se alină durerea Mea când pot să grăiesc. Se alină ea și mai mult când tu stai înaintea Mea ca un ucenic și-Mi grăiești prin ascultarea cu care Îmi arăți credința ta. Eu prin credința ta vin cuvânt pe pământ, o, poporul Meu, dar dacă ea n-ar mai fi, numai biciul Meu ar mai putea grăi peste pământ.

O, fericit sunt Eu, Domnul, și fericiți sunt cei cred Mie și venirii Mele ca să pot Eu grăi, ca să-i găsesc Eu pe ei crezând în Mine și venind spre Mine, iar Eu venind spre ei, și așa pururea să fiu cu ei, iar ei așa pururea să fie cu Mine, cu Domnul să fie ei pururea, precum este scris. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2013